

[Udenrigsministeren.]

gen i den nuværende Indførsel fra England, end der var før 1936. (*Himmelstrup*: Mellem hvad?). Ja, hvad er det mellem, det ærede Medlem tænker paa? (*Himmelstrup*: Mellem Bindinger og Indførsel). Ja, mellem Bindinger og Indførsel. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem endnu ikke har opgivet den Idé, som han dér har faaet, dette Fund, som han mener at have gjort, naar jeg har gjort opmærksom paa, at Indførselen er steget med lidt mindre end 1 Mill. Pund og de Bindinger, der er Tale om, forøget med noget over 1 Mill. Pund, og naar jeg saa dertil har gjort opmærksom paa den stærke Forøgelse af dansk Udførsel, som jo altid sammenholdes med Indførselen fra England. Jeg haaber at have gjort dette klart nok; hvis det ærede Medlem ikke endnu er paa det rene dermed, maa jeg ganske vist opgive Haabet om, at vi kan tilstille ham Dokumenter af en saa oplysende Karakter, at man kan opnaa hans Forstaaelse af de virkelige Forhold her.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gik tilbage til det Synspunkt, som har været saa stærkt fremdraget i de sidste Dage fra hans Meningsfællers Side, og sagde stadig til mig dette, at jeg brugte England som et Skræmmebillede, jeg betjente ikke danske Interesser derved o. s. v. Jeg maa svare hertil, at saa længe man udtaler sig paa en saadan Maade, at man giver den danske Befolkning det Indtryk, at man ganske roligt kan drive paa med Handelen med Tyskland uden at tænke paa, at England ogsaa eksisterer, saa længe er det nødvendigt at optræde retledende i den Henseende. Jeg for min Del vilde sætte Pris paa, at vi ikke behøvede at føre denne Diskussion; hvis det kunde opnaas i den kommende Tid, vilde jeg være meget tilfreds. Den Diskussion, jeg havde med Landbrugsraadets højtærede Formand i det andet høje Ting i Gaar, kunde maaske give mig en lille Smule Udgangspunkt for et saadant Haab, idet Landbrugsraadets højtærede Formand dér sagde, at han for sit Vedkommende lagde afgørende Vægt paa Hensynet til England, og at der i den Henseende ikke var nogen som helst Uoverensstemmelse mellem ham og mig. Jeg maatte dertil svare, at naar saa var Tilfældet, maatte Følgen være, at man tog Konsekvensen deraf, at man ikke stadig prøvede paa at banke ind i Befolkningens Sind, saaledes som en Del af Agitatorerne inden for det paagældende Parti gør, og som det er kommet til Orde her i Udtalelserne i Gaar

og i Dag i dette høje Ting, den Forestilling, at man ikke behøvede at tænke paa England, men ganske roligt kunde fortsætte denne Overgang til en forøget Indførsel fra Tyskland.

De ærede Medlemmer siger — jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram sagde det for et Øjeblik siden —, at naturligvis skal Traktaten med England overholdes. Ja, selvfølgelig, de konkrete Betingelser i denne Traktat, skal overholdes; men ogsaa den Aand og Tanke, der ligger i Traktaten, skal vi tage Hensyn til, og det fører til et rimeligt og ensartet Hensyn til de to Lande. Og hvis de ærede Medlemmer kunde ophøre at lade dette træde i Baggrunden i deres Bevidsthed, vilde meget af denne Agitation kunne spares.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde dernæst til mig her i Tinget — og den højtærede Formand for Landbrugsraadets gjorde det i det andet høje Ting —, at jeg jo var Udenrigsminister for hele det danske Folk. Ja, man kan jo sige, at enhver Minister vel er Minister for hele det danske Folk i sin Ledelse af Administrationen. I hvert Fald kan jeg for min Del roligt sige, at jeg i de 10 Aar, jeg har været Udenrigsminister, har følt mig som Udenrigsminister for hele det danske Folk og bestræbt mig for at virke for dettes fælles Interesse. Men deraf kan ikke følge, at jeg i min Omtale af de forskellige Spørgsmaal Udlandet vedkommende, der inddrages i Diskussionen mellem Partierne, kan tilfredsstille alle Partier — jeg nærer nogen Tvivl om, at det vil lykkes nogen Sinde at tilfredsstille *det ærede Medlem*. Og jeg maa erkende, at naar en Række af disse Spørgsmaal drøftes her i Rigsdagen, og de forskellige Partier tager forskellige Standpunkter til dem — ja, saa er det umuligt at tilfredsstille dem alle paa een Gang.

Jeg vilde være meget glad, om det var muligt at føre Partierne ind paa en fælles Linie i disse Spørgsmaal, saaledes som det endnu lod sig gøre i den rigtig haarde Krisetid. Men efterhaanden som Krisen er blevet svækket, efterhaanden som Vilkaarene er blevet noget lettere, er disse Spørgsmaal i stigende Grad blevet inddraget i Partiagitationen, og ikke mindst er de blevet det faste Emne i Partiet Venstres Agitation ude over Landet. Og naar det er Tilfældet, og jeg for min Del skal sige det rigtige over for de urigtige Paastande, der fremføres, maa jeg hyppigt komme til at sige Ting, som ikke tilfreds-